

DÜSEVNI LISZT

Mejszeesne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ADÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sínýorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posílai.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Moje mészli med cstenyom Biblie.

(Goriprecstelo 1922 aprila v-Szobocskoga Zsenszkoga
Drüzsstva pobožsnoim, nedelnom popoldnévnom posztinom
vküpprihájanyi, po goszpé Kardosici podpredsednikojci.)

Vu Biblii, ali Szv. píszi vszáki cslovék
gorináide szvoje vekivecsne kincse. Mladenci
i devojke poníznoğa i nedúžsnoğa zsvilejnya
példe nájdejo za szébe. Toga mladénca Jozsefa
i Jezusa pobožsno zsvilejnye, — to devojko pa
Rútha poníznoszt ino vernoszt vcsijo na pobo-
zsen zsitek.

Tak mouzsje, kak zsenszke pri vszákdenés-
nyi oupravicağ szvoji z-Szvétoğa písma májo
zajimati pomoucs na dejl szvoji táodprávlanye.

Szv. písma, ali Biblia opomína csloveka
na pravicsno i verno táodprávlanye poszla szvo-
jega; navcsi ga na tou, da dobro i popolno
szpuni oupravice i dúžnoszt szvoje. Navcsi nász,
kak szi mámo djáti z-blíznyi nasimi. Te zvisane
ponízi, te gízdáve i prestímane oszramotí. Vcsi
nász na poníznoszt, na pokornoszt. Navcsi nász,
ka lüdi neszмимо pouleg nyi bogásztva, ali
oblejke, nego pouleg düse i znásanya szvojega
szouditi. Pred ocsi nam posztávi Jezusov
zsitek, nyegovo szvéto vcsenyé i nyegovo na-
szledüvanya vrejdno példo, naj nász tá ravnajo,
vodijo vu etom zemelszkom vandranyi. Tú vídimo
edno pobožsno vdovico, stera szvoje szlejdnye
fillejre áldüje Bougi na áldov, stera dár Jezus
za prijétnejse vzeme, kak toga bogátca koroune.
V-etoj i vu priszpodobni prigodaj gücsi Jezus
k-nam ino nász opomína pri szvetszke nase
vrejdnoszt goriponücani. Pá v-drügom meszti
te grejh posztávi pred nász i csüjemo bozsi ze-

závajocsi glász, steri nász na zadomesztsávanye
pozáva. Tam vídimo toga zaprávlajoucsega,
hüdoga sziná példo, steri pred vrejmenom vö-
szproszí od ocsé szvojega herbíjo, povrzse ti
dobri roditelov sztális, vu tühíno odide szrecso
probat, na hüdi szlejd zavdári, po hotlívom i za-
pravlásztom zsitki vsze zakocka: — i te dober
ocsa, csi je glih kaksté hüdi bio nyegov szin,
nyemi odpiszti i gotov ga nazáj k-szebi domou
vzeti.

Mi tüdi obcsütimo, ka nász tüdi zové te
nebeszki ocsa i etaksega hipa nász szkuzé po-
bijejo: zsaloszti, pokoure szkuzé i na bougso,
na zbougsanya pout sztoupivsi, nam nebeszki
troust Biblia podeli.

Csi vcagamo, csi pogíbamo, — csi szmo
sze vkaníli — i vu dügi nocsáj ne megnejo ocsi
nase: vzemimo etaksega hipa naprej szvéto
Biblio, estimo jo szkrblivo i teda zagvüšno pre-
razmimo ino sze ogvüsamó, ka vsze trplejnye nam
Boug nebeszki ednouk na radoszt preobrné. Tak-
sega hipa dojnagnovsi glavou szvojo, z-oucs
nam edna, drüga szkuza szpádne na nyé redí —
nyé papíre navlázi i táksega hipa sze navcsimo,
ka je tomi tak moglo bidti i pomirimo, ár je
tou tak bozsa vola.

Dobra je Biblia i za starce. Te obrüdjeni,
pokoj csákajoucsi szejri sztarec tüdi naide v-njej
za szébe, stera szo nyemi potrejbna. Tam vídimo
Jóba, ki csi je gli vsze zgübo, z-kém je ládao,
— je vu veri sztálen osztá, za stero je i v-
sztaroszti doubó od Ocsé nebeszkoga zadoszta
radoszt; . . zdrávje, vrejdnoszt, drzsino je nazáj
doubó, z-sterov je escse dugó lejt veszelécs
zsivo. I prinász zsvoucsi i láni vöpreminoucsi

pobozsnoga zsvlejnja Kühár bácsia példo mámo, kí je szv. Biblio vu szvojem zsitki 8 krát prejk i prejk precsteo. Z sztarosztjov hodécsi nyegov dúgi beteg, britkoszt, navoljenoszt zsitka, szo nyemi dalé po cstenyej Biblie zarazmiti, ka ed-nouk mir má zadobiti dusa nyegova i rávno záto je noszo teski dúgi beteg szvoj z tak veli-kov krsztsanszko v potrplivosztjouu.

Da je Biblia tak velike vrejdnoszti za vszákoga, potrejbno je nyé cstenyé nezamúdno porácsati. Reformácia je nazáj dála lüdém v-rouke té szvéte kníge. Zatoga volo vszákoga csloveka zsitka cil má bidti, Rejcs Bozso szí za grünt odebrati. Bojdimó zisztinom evangelicsanci i nedrzsno Biblio szamo na polici, nego nyé pá-pére nagouszti obrácsajoucsi, kak najvecs cstimo zsnýé. Kak vszáki dén hránimo tejlo szvoje, tak nam je i potrejbno nasztsávati dúso naso tüdi. Ne odpovedávajmo sze vö z tém, ka doszta szkrbí mámo i nezíde nam vrejmen na nyé cstenyé. Cslovek jáko doszta i doszta dopri-neszé, naj szamo li scsé!

Cstimo Biblio z punov verov. Jeli bár, csi nasz sto k szebi pozové, sze vu szvétesnyi gvant preoblecsémo. Tak moremo csiniti vu dúhi tüdi, ár vu Biblii Boug gucsi znami. Nikáki tak mo-

drújejo, ka je v prousztoga csloveka rouke nej valón Biblia, ár jo tak nerazmi. Oh kelko moudri zobsztom vzeme v rouke nyou, vu steri nega vere. Csi Biblio cstémo, neglédajmo i nemermo, kak dúgi falat szmo precsteli, nego vecs, vecs-krát osztanovsi, szami szebé opítajmo, ka szmo csteli zsnýé. Poiscsimo tou v nyej, stero sze najbole nász dosztája, ka prepovej? Ka zselej odnász? Csi szí Biblio zeberémo za zsitka szvo-jega poszvejt, lezsejse má bídti nase zemelszko vandranje i zadobiti mámo v nebészaj pri Bougi zvelicsanye.

I mí matere, steri dúzsnoszt je deco szvojo nej szamo z telovnego, nego i z düseвне sztráni osznávlati; steri je noucs i dén velka szkrb, naj ona szrečna bode: jáko velko dúzsnoszt mámo pred szébe posztávléno, da nyou vu szv. veri szvojoj zselno vöosznovémo i za práve bozse verníke püsztimo na perouti pred szvejt.

Dúzsnoszt nam je tak nyou zse vu máloj gingavoszki z példov, z vcsenyom k Bougi povodjávati. — Mati vcsi nájprve dejte szvoje Bogá moliti, more tak nyé zse te privaditi, da ono z radosztjov jemlé gori molítvi szladke recsí, gda de pa vékse i v soulo hodi, mati more verosztüvati, da sze nyé deca vadlúványa

Podlisztek.

Drágocse podpora.

Píszao: Fliszár János.

No hvála Bougi tü szem. Pri zoucsi szto-jécse viszike planine zacsétnom ravnícsmo tle, navékse z-soupami pokriti, blúzi z 40—50 cimp-rani hízs sztojécsa mála vész. Med hízsami sze zadoszta sürka ceszta, líki kacsá szlokobászto vlecsé. Lehko bi bíla ednáka tüdi, ali sto bi tou zdaj zse vöznao zbroditi, za kaksí zrokov volo szo jo vezdásnyega csüdnoga znásanya poka-lejnja, má bídti escse csüднеjsi prehodníki, ocsevje, nej na ednáko zmerili vö, i tak na dvá-kraja nyé rédili hízse szvoje? Edna pripovejszt sze gucsi na spot tem vcsesarom, od szoszedni vesznic, ka prej ne hodijo po ednákoj pouti, more bídti, kaj v-tom jeszte kaj pravice. Ali tou je nej tanácsno vöpovedati, ár csi je gli isztina, ka po szlokobásztoj pouti hodijo i vozijo, dönök nyim je pá sztrahsno zsao i naprej more poglédnöti, gde tá má mednoti, kí pred nyimi tou, csi bár nevedoucs vö naide povedati.)*

*) Vszáká vész má níksó sálo, na stero ti edni nedájo doszta, ali Szlokobancsarje, ár sze tá vész

„Szlokobanka“ zové (gvüšno od szlokobászte ceszté) bi za szvoje coune volo na krvprelejánye sli, rávnoták, kak eti med markami jeszte edna vész, sterim „cuzecke“ gucsijo i za stero sálo bi nísterno leto eden poutnik szkoron nedúžno z-zsitkom plácsao. Zgoudilo sze je pa tou tak, ka sze je prejk po vézsi pelao i máli zsrebcsek je za drúgimi koulami zavdaro, na stero on sztanovsi-ga zové: „cuzek“ ne! ne! Na tou vídi, ka z-tréj blízányi hízs szmogornoga obráza mozsje z-koljem prouti nyemi hítiyo, stero da je zagledno, szpoznavsi nevarnoszt z-bicsom nad-konye fszecse i z-tiranyem vuide. Nazáj sze za-glednovsi vídi, kak sze nyemi protíjo. Ka zakoj je bílou vsze tou, je nej prerazmo, dokecs je nej v-Böltince prisao, gde sze je touzsiti zácsao — tam szo nyemi vsze razlozsili.

Od „Szlokobanke“ vézsi ocsákov sze v-Legendi doszta gucsi, stero more bídti má níksi máli fundament. Pld. denem, ka szo inda z-rou-parsztvom zsvieli i csi sze je tühíneć naisao prejk povézi pelati, szo ga gori sztavili i vöpo-robili. Szvojega zemelszkoga goszp. szo krívo touzsili törszkomj basi, ka je prej prouti törkom nadigáva, za steroğa volo je notri zaprejtí i oszmrtení, nyegova vrejdnoszt pa med nyimi gori raztálana i záto eden poednom telko grünta má;

návuk neműdno vcsí, zsnýega edne vöre neza-műdi. Nase evangelicsanszke molitvi, peszmi, vere djátke iŷsze, vadlűványa sze dosztájajoucsa znánya szi oszvoji; pobożsne knige: molitvene, piszmene, Biblio, ali evangeliom i k-tém prisz-podobna vero potrdjávajoucso cstenjá vise prestima i ráj csté, kak pa Boug zná kakse drűge, dűso i pamet blodécse i jákoszt pokvájajoucse skodlive, loske csaszopíše i knige. Vu Biblii vszigdár vecs vrejdno návucs-noszt nájde, kak pa, vu ovi, stere navékse vte-péjo dűso, oszkrűnijo nedűzsna szrdcá mladézní i v prepaszt greha pripelajo one, kí nyé návuke naszledűjejo. — Moremo verosztűvati na tou, da nasa deca z radosztjov poiscse gori hizso Bozso, poszlűhsa Rejcsi Bozse glasenyé i vu nyej sze bole i bole potrdjáva.

Etak vodjena deca sze gvűsno za práve verníke Jezusove osznové vő i vere szvoje mocsni sztebri posztánejo zsnýé, kí nyou nedo szamo z lampami vadlűvali, nego pouleg nyé tűdi zsveli i v nevarnosztí bránili — escse i manterniksztvo za nyé volo, csi de potrejbno, znásali, kak szo nam na tou ocsácsi nasi mocsno szvedousztvo vcsinili i nam pėldo pokazali. Csi mi matere tak szhránimo gori otroke szvoje,

teda z prizdignyenov glavov dámo lehko ednouk od safarsztva szvojega Ocsi nebeszskomi racsún z 381-edne nase lejpe cėrkevne peszmi sėsztim versusom szlejdnyimi redámi govorécse: „Tou szo, Ocsa, kė szi mi dao; vsze szem je na zsítek zdrzsao“!

Vecserásnya peszem za otroke.

(Z vogrskoga preobrnó POI GÁR SÁNDOR.)

Trűden szem, dol'pocsiném,
Sznene ocsi, vkűp zaprém
Tvoje ocsi, oh Boug moj,
Csűvajo v nocsi etoj!

Mej szkrb tí na vszákoga,
Szirmáka, bogátoga.
Kí je od dela trűden,
Naj szi szpí miroven szen.

Luthera „peszem od Biblie“.

(Z vogrskoga preobrnó Kozicz János.)

Gde szvét' biblie nenájdes,
Bozsi kincs tam zaman iscses;
Satan gáji szvoj sztális tam
I nej je ona bozsi sztan.

ali hizse szo vszigdár proszte rėdili, naj sze pred tőrkmí nevidijo zaprémocsne i vő neporobijo. Hizse i dneszdén proszte májo, ali vu zvűsenosztí, prestimanosztí szo zadoszta dorasztšeni.

Kre ceszté sztäre akácie sztojijo, na steri goulí vejka; szo sze pobito vbouge vrane od gláda mantráne edna to drűgo klűkale i pre-ganyale. Stere je zvűntoga escse eden szprevejden, vu velike csrejvle obűti puflasztí pojbár z-mrzsnyenim ruklovjem lűcsao i nejdao sziroutam pokoja...

Szvojega indasnyega, solszkoga priátela szem namejno goripoiszkatí. Obercsém zató toga pojbára i pitam ga: „Gde sze drzsijo goszpod dűhovnik?“

Pojbár sze vűpavsi, ka zagvűsno dobí nis-terni lejpi szvekli krajcar, me je do farofa szpre-vodo. Eden naduzi vtėgnyeni, neformoven hram je tou. Trijé oblaci na ceszto glėdajo, v-pred nyimi bodoucsem ogradcseki szkrbno doj-vugnyene i pokr. scsipkove rouzse. Obri od vrejmen obsztarane sztrejhe sztäre jablani i grűske* raz-presztėrajo vő vejke szvoje, tak da bi jo prouti vihėri i dezsdzsi bránile i varvale. Na trnáca szivo obeljeni feob szo notri cűrécse dezsdzsevne vodé járki csűdne mappe namálali, stere bi tomi nájvėksemi málari na diko szlűzsile.

Vő z-hizse sze glaszna rejcs csűje:

Devėtkrát devėt je oszemdesztėdno! —

Gori odprém niszike dveri (gde sze cslovek dobro more potűliti, naj szi glavou v-zgornyi prejcse sztrűg ne vdári) i zaglėdnem mojega dobroga indasnyega solszkoga priátela, steri pri sztoulí szvojega máluga sziná povodjáva, vu povnozsávanya klűnszki potáj. — Kak me zaglėdne, preci gori sztáne z-sztolca i v nágloscsi szi niti rejcs nemre poprijėti, gde me obiné, gde mi rokė sztiszkáva. Csednoga obráza málí, csrsztvi nyegov szin Pistek, mi pa bunde koszminye gladivsi pregovorí: „Bácsí, moj závcek je rávno táksi bio, szamo ka ga je Kaparo Pesta csaren pesz odneszao szirmacseka.

Za en málí csasz lejpa, szívi oucsi goszpá poglėdne notri na dveri. Priátel ji z-veszeljom ercsé: „Hodi, hodi notri lűblėna, tű je moj pri-átel, od steroga szem ti telko pripovedávao. — Zsena je notri sztoupila. Preci, kak szem jo zaglėdno, szem sze ogvűsao, ka med one zsenszke szlűhsi, vu steri ocsáj sze nekázse netrpľivoszt, ali vídijo sze zsnýi zadoszta, trplejnya zna-mejnya.

(Nadaljávanye pride.)

Naj zlo duzse neláda v nyej,
I goszpoud ti bode pri nyej:
Odpri szkopec tvojo mosnyou,
Kak náj prvle szí szpravi nyou.

Rano, keszno csti nyé redi,
V szrdce szí vcejpi nyé recsi;
Koga dūsa sze nyé drzsi,
Vecsni pocsinek zadóbi!

Notriposzláno píšmo.

Doubili szmo szledécse píšmo, stero bár nikaj politicsnoga zsmaja tūdi má, mi sze pa vu nasem Lízti z politikov nescemo brigati, dōnok je naprejdámo, vej je nyega cejla osztrica ocsiveszno prouti Hári Leopold evg. teologusi obrnyena, steri je escse komaj zacšno szvoje teologusko vcsenyé i dōnok szí takso batrivnoszt jemlé, ka je — kak sze csūje praviti — v Krizsevci gorineszo escse na predganco politiko, prouti „Kancelparagrafi“. Za nyegovo govorejnye, csinejnye na pocsitnicaj nyegovi eti domá je pa podgovorno voditelsztvo nase sinyorije, predvzem doticsni dūhovnik. (Red.)

Visziko postūvani Goszpod Reditel!

„Düsevní liszt“ v prvoj numerí pise, ka na eden evang. liszt je zse prevecs velika potrebsina bila, ár evang.-i vojaki szo dári posilali na Kleklnove „Novine“ ino šze escse eden najsao, steri je na meso dao 5 dinarov. Isztino máte, ali nezamerte i ne csūdivajte sze nad tem, ár tou szo prouszti lūdje bili, steri szí vnogokrát napre dobro nepremiszlijo, ka csinijo. Ali eszi poszlúhsajte, jasz vam escse drūgo znam povedati.

Prinasz v Pánovci jeszte eden evang. theolog., steri sze za dūhovnika vcsi, po iméni Hári János i tak té cslovek bi mogao zse nika vecs znati i dōnok jan. 6. prinasz v Krizsevci na klerikalnom politicsnom szpraviscsi sze vu klerikalne sztranke kordéle dao naprécsi, i kak predszednik toga szpraviscsa sze je trūdo, naj te vblato vojsznyene klerikalne kordéle vōzblata gyene.

Glejte! glejte! vszi nasi evang. dūhovnicke sze od politike vkraj drzsijo, ár znájo, ka je to ta nájgrdejsa mestrija, miszlijo szí,

ka dūhovnik more ober vszej sztrank sztáti i v politiko sze neszmi mejsati. I ovo té nouvi Hári János pa szploj po drūgoj pouti scsé hoditi.

I vsze tou je escse ne zadoszta! V Novine 4. numerí, stere szo vōdane jan. 28. pod etim titulusom: »Markišavčar«, je eden artikel napiszo, v sterom szvoje vere brate zacsa blatiti i szkvarjūvati za volo politike! Kelikokolikrát té artikel precestém, vszigdar szí miszlim: nemre té Hári János evang. theolog. biti, naj hitrej je kath. theolog i csi escse szploh nej, napolojno gvūsno, z tém szí pout pripravla, more biti prek scsé sztoupiti.

Ali poglednimo, ka jeszte v tom artiklni? Nájprvle sze gorivzeme za Kleklna, nyega scsé na csiszto zaprati; tak da bi mi zse nej doszta prvle znali, sto je Klekln. Neszrecsen Hári János! Ki escse dnesz verjete, ka je mogoucse z leszá zselezen obrocs napraviťi, ali csarnoga kovrana na belo zaprati! Szamí nevōrjete, gda pisete: „goszp. poszlanec je vsze prosnye rejso, ka szo do nyi prisle i vszem pomágao“. Kak vi tou znate? jeli szte pitali vszaksega, steri sze z prosnyov knyim povrno? Mené je tūdi nevola gnála, ka szam sze z prosnyov k Kleklni povrno i ni odgvōvora szam ne dobo! I keliko táksi drūgi jeszte, steri szo tūdi tak obhodili?!

Lejpo delo je, csi szte za prokátora sztopili i zacsaťe zagovárjati nase „kath. brate“; — ali tou nevidite, ka evangelicsanci szo nyim szamo teda „lūbléni“ bratje, gda za nase votume szégajo, gda pred volitvami sztojimo? Inda, csi eden evang. cslovik merjé, dehogy bi nyemi dáli zvoniti: to pacs nej, za „krivovōrce“ nemremo zvoné nūcati! — Ali csi szí eden evang. decsko kath. deklo scsé za zseño vzéti, te drági kath. bratje ga nikak nescséjo ozvati, szamo teda, csi obecca, ka sze szpove, ali szvojo deco zse naprej odá. Csi pa eden evang. cslovek bi pri ednoga kat. deteta krsztzni boter steo biti, nikak ga gorinezemejo, ár heretikuse nemrejo v szvoje matricesne knige szpizsati.

I jeli je tou nam ne spot? To szo nasi „lūbléni bratje“! Csi nam te kath. bratje roko i szrce dajo, mi knyim prisztópimo i gotovi szmo zsnyimi vréd sze trūditi za ország bozsi; ali dokecs nasz szamo brszajo, ogrizavajo i za krivovōrce drzsijo, naj sze ne csūdivajo, csi szmo za nyé nej jáko navdūhseni.

Nadale gosp. Hari pisejo:

»Mi evangelicsanci nedrzsimo Kùhara za postenoga mozsá«. Ej, ej! sto je vász za szodca, ali za tou posztavo, naj vu iméni vszej evangeli-csancov gucsite? Isztina Hári János! je, kak známo, doszta dopüscseno, ali tak doszta dönok nej! — Ka miszlite i ka drzsíte od tisztoga fticsa, ali csloveka, steri szam szvoje gnezdo grdi, szvoje vernike blati? Jeli, grdi ftics, malovreden cslovek!

Ali, gda pisete: »Kùhar se je odao Kùkovci«, »odao sze je demokratskoj sztranki«. Jeli znáte vi tou poszvedocsiti? Ali jeli nemiszlite, ka g. Kùhar vasz znájo za té recsi pred bírovijo posztaviti i csi vi tou poszvedocsiti nete znali, hitro vasz pod klücs znájodjátí i z konya, na sterom zdaj tak gizdavo i visziko gezdite, vasz dofi znájo potégnoti i z vász tüdi, kak z toga prvoga Hári Jánosa, peski huszár zná grátí.

Csi je Kùhar demokrat, z toga escse nehája, ka sze je on Kùkovci odao: ár teda bi na vász tüdi lehko pravili: vi szte klerikalec i tak szte sze Kleklni odali.

Nadale pisete ka „Mörszka Krajina“ z demokratski dinarov zsvé? Ali jeli miszlite, ka vi tüdi mate immunitás? Ali lehko miszlite, ka de Kleklnov immunitás vasz tüdi zakrivao? Pisete ka „Márkisavcar nasz za nosz scsé voditi!“ Bojdite mirovni, nede on níkoga za nosz vodo, ali tou pa zse vszáko dete vidi: Ka vász sto vodi za nosz.

Goszpod reditel! Isztino máte, velika potrebcsina je vödávati eden cerkevni liszt, z sterim tákse zablodjene tüdi moremo na dobro pout nazáj szpravlati. Proszim vasz, csi tomi Háriji nehodi escse „Düsevní liszt“, poslite nyemi ga na szvoje sztroske. *)

Vi pa goszpod Hári János! mladi cslovik szte escse i csi evang. dühovnik scséte biti, teda nihajte pri méri to grdo politiko, vzemte naprej vase knige i ztisztí sze priprávlajte na vaso prísesztno csészti i teda sze tróustamo, kak ednok z Saulusa je Paulus grátao, tak privasz sze tüdi zná zgoditi, ka z Hári Jánosa Hári Lipót gráta, hasznovita kotriga nase evang. cèrkvi.

Goricsanec.

*) Z lübézni poslemo, ár má bidti nehodi. Vej szmo z-Krízsevec té glász doubili, ka naj tá, tak vu eto naso nájkéso gmajmo szamo 3 (pravi tri) ekszempláre Düsevnoga Liszta posílamo. Z tej 3 eden sze v Kančovce more dati, osztaliva 2 zná bidti z miloscse Krízsevszki dühovnik i kan-

torvucsitel vzemeta prejk. Nej szmeha, nego szramote i britkocse vrejdno delo je tou! Ár nemo-goucse, ka bi vsze gorizrascsene kotrige v Krízsevszkoj fari tak bogate bilé vu düsevní, ka nasega Liszta celoü nepotrebüjejo, kak tou stíma nyihov dühovnik od otrokov szvoje fare. Na té gledoucs náme známo, ka ne vidi za potrebno prejk vecs lejt, da bi sze v Macskovci, Ottovci i drügi soláj szvoje fare malo ogvüsaó, jeli szianovito natelko obiljávjajo otroki vu düsevní, kak on tou dobrovolno miszli?!

V Kleklna Novinaj szmo csteli, ka szo v Krízsevszkoj fari vecs nouvi naprejplacsníkov doubili za szvoje Novine, kak v Panovci 1. tou szo verjetno g. Hári; v Krízsevci 3; tej szo má bidti dühovnik, Dsuban Jozsef kantorvucsitel i Hima Jolán ev. vucsifelica? Zató, g. Hári, csi szte vi tak vrejli (?) »Krsztsenik«, vu tom bi tou vöpokázali, ka bi vu rouke vzéfi nas Liszt i z tem bi bili glász krícsécsega vu düsevní püsztinaj Krízsevszke fare, kak szo tou Kleklnovi stampov siritelje csinili. Verte mi, tak bi vi blagoszlóvlene pocsitnice prezsvieli i z düsevním pocsinkom bi szí lehko miszlili nazáj na nyé. Ali zdaj pa zvüna-znoutra szame tozscé máte prouti szebi. (Red.)

Junkuncz Sándor.

Prejkmurske evang. sinyorie i Szobotske gmajne inspektora meszto sze je szpráznilo. Junkuncz Sándor, zsvínevrács i grüntni lásztník, — té od vszej visziko postüvani, prijaznívi mouzs, nase szv. materécèrkvi szvetszki vod., globoke moudroszti tanácsnik i darovniti podpornik, sze je po szrdcsnom szlobou vzétji januára 22-toga z-familiov vréd v-Ameriko, v Chikágó odszelo, da szí tam pri lübléne materé i brátov szvoji krouzsi, nasztávi nouvi dom.

Ona szloboujemánya vecsérja, stero szo nyegovi priátelje i csésztitelje na nyega postüvanye narédili ino ono szrdcsno, szkuzé бүдéce. szloboujemánye, z-sterim szo nyega vu tak velikom racsúni napout szprevodili, nam szvedocsi to nezrecseno visziko postüvanye, stero je on vu nasem tüváristvi vzsívao, stero szí je z-obcsinszkim delom, z-ednákim szvojím karakterom szpravo i vrejdnoга vcsíno kázse nam escse on veliki zgübícek, steri je zsnýega odhájaným nase tüváristvo i na-imre evangelicsansztvo doszégno, gde pri szvetszki vodni moucsaj tak veliko zmenkanye jeszte, tak da sze tesko má on nameszttí.

Nasa szv. maticérkev k-dühovnikom z-szvetszke sztráni tüdi vtála na tou prípravne mouzse, tak pri poszebni gmajnaj, kak pri sinyoríi i vu vísnyi církevní szpráviscsaj, da oni náimre gmajn pejnezna dugovány szpelávajo, vu církevnóm ravnanyi tál jemléjo i dühovniki na pomoucs bodejo, tak da dühovnik lezsej nerasztávléno szvojemi viszikomi pozványi zsvé.

Junkuncz Sándor je z-dühovnikove famílie rodjen i escse vu mládi szvoji lejtaj pozváni od verníkov vu goszpodnov vino-grád za delavca. Szobotska evang. gmajna ga je v 1910-tóm februára 2-goga edno-glaszno za inspektora odebrála, stero visziko pozványe je 13 lejt na cejle gmajne zadovolscsino noszo i szpunyávo. Pod nyegovim inspektorsztvom je posztávléna gori nasa lejpa církev i prejk dána szvojemi nebeszkomi pozványi. Nasztávléno i szkoncsano je escse ednoga vucsitela drzsánye. Zsnyega ravnanyem i pomocs-jouv je plácsala doli gmajna z cejla szvoj veliki dúg pri gmajnszki hramouv, církví i soule rejenyi naprávlenoga. Veliko szlúzsbo je vcsíno náimre za ponízsanja pejnez volo, pri církevní dühovni csesztíkov plácsé vrédposztávlenyi, stero sze je duzse nej dalou zse odlásati. Nyegovo, vero szvojo z cejle moucsi lübécsé szrdcé je raztolmácsilo onim velikoga glásza — ali vu darovitoszti vükim i vszígdar sze na sztran vlecsécsim gmajnarom ka: preidti, raztepszti sze i vesznóti má ona gmajna, stere szlúzsbeníci od kocsisov, béresov i zsvíne pasztérov ménso plácsó májo. V táksem sztráni sze szramotíti more za vere volo, je pravo, — i odsztoupiti z one csészti, na stero ga je gmajnarov vüpažen posztávila, csi gmajnarov mlácsnoszt, nemáratnoszt dopüszti, naj dühovni cseszt-nici vu zménkanyi, vu potreboucsi sze morejo háriti. Kí nepostúje szvojega dühovnoga voditela, — on nepostúje vadlúványa szvojega.

Obcsinszko postúvanye ga je pouzvalo vu ono nájvisiso církevno csészt, stero eden prejkmurszki, evangelicsanszki cslovek doszégnoti more. 1922 febr. 2-goga je z nepozáblenim oszvetkom pred vecs jezermi evangelicsancov i drúge vere ver-

nikmi szpelani vu prejkmurszke evang. sinyoríe inspektorsztva csészt. Zsalosztno moremo vadlúvati, ka sze je nyegvoga zsítka sztan tak preobrnó, da nasz je prvle, kak bi vu etom církevnóm pozványi szv. materé církví cimpranya delo vu véksoj meri zvršiti mogoucsi bio, nász tú niháti i osztaviti mogao.

Vu iméni sinyoríe i gmajne szo Kovács Stevan sinyor, vu zsenszkoga drúzsztva iméni pa drúzsztva predszedníkojca goszpá dr. Sömenoja vu velikom racsúni poszelsztva vzela szloboud od odhájajoucsega inspektora, zahválivsa nyemi pri církevní oupravicaž skázano vrejšoszt i netrúdavno szkrbnoszt, proszécšiva na nyega nebeszki blagoszlov bozsi.

Na vzéti szlobou je szkuznatimi ocsmi odgouvoro, — vu Bozso obrambo porácsao i nébe blagoszlov proszo na prejkmurszko ev. szvéto matercérkev.

Na szpoumenek je zsenszkomi drúzsztvi 1000 dinárov, sinyoríi pa po sinyouri na odlócsene cíle 1500 din. darúvao, z stere summe je 250 din. na evang. verszki csaszópíszov i stampov rasürjávanje odlócseno, naj sze szv. maticérkev i po tej razsürjáva i verníkov dühovna potrejbcsina nadeljáva.

Odhájajoucsega inspektora i z etoga meszta szrdcsno pozdrávlamo i z boleznim szrdcom nyemi szrecsno pout i dobro zdrávje zselejmo.

Krívi prorocke.

Kak sze blízsa vcséla k-díscseni cvejti,
Steri bíva v-míri na gingavoj vejki:
Da bi nyega szladtek méd szí oszvojila
I nyega dráži kincs szebi porobila;

Kak sze blízsa bajcar k-zemlé zlátož zsili,
Stera jeszte szkrita vu nyé kmicsnom kríli:
Da bi jo prineszao na szunca szveklošcsó,
Szvojo i nej nyéno, pobougsao szí szrecso;

Kak sze blízsa lisztják z-jálnosztjov k-poróbi,
Steri mirno lezší, ali szemtá hodi;
Da bi mogao nyega vu mrezse zapleszti,
I nepazlívoga za szébe tá vneszti;

Kak sze blízsa zsélec k-nedúzsnoj devojki,
Nyé nedúzsnošt vtepszi, rúzsno oszkrúnoti,
Húdoj náklanoszti szvojoj jo zapleszti,
Lústi szvojemí bár docsasza, podvrzsti;

Kak je prisao nigda satan k-prvoj zsenzski,
Da bi nyej prevzéti mogao zsítek lehki,
Steroga je mejla vu paradizsomi
I vkaniti v-prepaszt grejha vecsne szmrti;

Kak sze blízsa v-kouzsi ágneca odejvki
Yúk, krv zselejoucsi, gda ga scsé po zsrejtí;
Nyega zapelati, glád szí vtihsajoucsi,
Zadoszta vesiniti szvojoj potrehoucsi;

Tak sze blízsa k-nam nasi protivníci:
»Csűjíte bratovje ví, evangelicsanci,
V-nevouli je vera,« tak nam govoríjo,
Z-recsmí masznimi nász lepou pocsesztíjo.

Zdrűzste sze zdaj z nami, da jo obdrzsímo
E'n drűgoga cíle vkűpno podpérajmo.
Díke korouno tak mámo zadobiti
I nepriátele naveke pobiti.

Csí mí tou zse dávno nebi dobro znali,
Povouli prílik zse na tou nebi meli;
Sto szo nasi bratje, priátelje verni? —
Zsnyimi vkűpdelati bí mí bílí volní.

Ali, da poznamo té kríve proroke,
I nakanejnya nyí gyeline velike.
V-mrezse szmrti moke mejníjo nász vneszti,
I tak v-kmicsen vlák szvoj nevedocs prineszti,

Poznamo mí zse dávno, toga proroka,
Escse da je bio tam, tam zgoraj od vrhka,
Gde je prouti nam on szmrten szapout frkao
I nász vszígdar, vszígdar, kak divják lí brszao.

Kak bí sze tou csűdo moglo zdaj zgoditi,
Ka bí sze on prorok tak meo preminiti? —
Csi sze bár glih csűda tú i tam godíjo,
Vucké na ágneca sze neobrnéjo!

K-nam posíla orle, skrambli szo povíti,
Obejcse nam vnouge kincse na tom szvejtí:
Csi doj pokleknovsí ga bomo molíli
I z-punim nágibom mo nyemi szlűzsíli.

E'n odgovor mámo, steroga tí dámo,
Nede tí povouli, naprej dobro známo:
»Ídi od nász satan, kak tou Jezus právi,
Bouga tvojsa molí i lí nyemi szlűzsí!«

Kak szmo do eti mao, tak mo i poetom
Med trplejnyem teskim tá zsíveli z-Bougom.
Nyg'va zmozsa rama nász naj csűva-varje,
Od pogűbéli nász on gvűsno obarje.

Kí po drűgi nogáj, nej po szvoji hodi,
Ino sze za nousz szvoj eszi i tá/vodi,
Táksi bogme nigdár szrečno neobhodi,
Prvle, ali szledka, sze zsalsztno zvodí,

Záto verni moji, drági prelűbléni,
Verosztűjte krepko: nedte pogűbléni.
Dobra vola, sztálnosz, vasz naj pobűdjáva,
Csedno previdejnye, vasz naj povodjáva,

Boj med vami zlozsnošt ino dobravolnoszt,
Dalecs bojdi vszígdar ta gnűszna odűrnosz;
Tak bodete szrečni zse na etom szvejtí,
I blájzseni ednouk, da vam bode mrejtí.

Pregléd.

Koledni szvétki pri bolseviki vu
groznoszti domovini, v Rusziji.

Francűzi szo vu cajtí revolűcije naz-
lűkárnico poszádíli na oltár, pámeti bougíco,
naj dovsríjo nouroszt. Natűrno ruszi szo
tűdí nej scseli zaosztáti. Tej szo na oltáre
meszto pobojsne málbe Marxa kejp po-
lozsíli. Pravíli szo: »Cárov zemlou szmo
zse dolporűsili, zdaj porűsmo doli cárov
nebésza. Za volo toga szo zse pred ko-
ledni szvétki veliko propagando delali,
náj mre »mládídelavcí«, steri szo spotlíve
letáke od koledov síríli. Vu mozíjaj szo
notríkázali vkrajjemánye cerkevne vrejd-
nosztí, sále od szvétcov. Ali ka szo do-
szég noli? Muzsíki, ínteligenca ruszov je
poglédnola brezplácsni mozi, precstejla
letáke, potom sze domou vrnoula, gor-
vuzsgála poszvetseno szvejcsó, szpopej-
vala koledne peszmi, z taksov pobojs-
nosztíjov, kak za carszkoga cajtá nigdár
nej. Edna katakomba je bíla vszaka ru-
szíska hízsá. Oponoucsi szo sze pa nabíto
napuníle cérkvi i návadno meso je vno-
zsína klecsécs poszlűnola. Nigdár szo nej
bílí natelko pobojsní, znotresnyosztíni ru-
szíska koledni szvétki. Vsze tou je pa bol-
sevíska propaganda »doprineszla«.

Ljubljanski kat. püspek za szvoje dühovnike. (Slovenec 21. dec. 1922. 281. numer.) Jeglič ljubljanszki püspek je vöposzlaó paszterszko pizmo k szvojim vernikom, v sterom nyé opomina, naj sze szkrbijo za szvoje dühovnike, ár zdenésnye mále plácsa zse zsveti nemorejo. Plácsa je prej mála, zvün toga majó escse 10 sztarosztni doklad, vszaka po 200 kor.; stolo, meszecsno 550 kor. drzsávne podpore i za meso na meszec nyim pride 1200 kor. On vsze vcsini, ka je mogocse, z prosnyov sze obrno na ljubljanszko vlado, pomocs je proszo od miniszteriuma v Beogradi i zdaj opomina szvoje vernike tüdi, naj v tom táli oni tüdi szpunijo szvojo duzsnozst. Evang. dühovnicke szo escse v zsmetnejsem sorsi! Plácsa je ménsa, stola recsi ne vredna, majó deco i familijo i dönok za nyé sze niscse nebriga, za nyé niscse pomocsi neproszi. Z lüft pa oni tüdi nemrejo zsveti! Zató ka sze godi? Doli zahvalijo z szlüzsbé, osztanijo szvojo csredo, stera pomali brezi pasztéra gvüšno razide i na nikoj pride. Voditelje evang. cérkvi! Ka bode znász? Prebüdte sze zse ednok gori! Zakaj netrúplete vi tüdi eti i tam? Ali lehko miszlte ka knam pecseni vrabli príletijo?

Locsitev cerkvi od drzsave. Csehoszlovaska drzsava je stela cerkev od drzsáve locsiti. Ali prvle, liki bi to vcsinila, sze dönok premiszlila, ka to lekaj lekaj nede dobro. „Lidove Novinaj“ pisejo, ka zlocsitvi nikaj nede i drzsava je szkoncstala, ka vszi vezdásnyi i prisesztni püspöcke morejo doli djáti prisego drzavne „zvestobe“ (hüségeskü.)

Mér Krisztusov vu vladársztvi Krisztusovom. Pápinszke cérkvi prvi pop, rimszki pápa je vu szkrívnóm konzisztoriumi veliki govor drzsao. Naprej je noszo vsze boje za Szvétozemlo, kak za méra zemló. Zatevao je, naj sze ona ocsíszti od poganov i zsidovov. Zsalúvao je, ka lüdsztvo i národje vu neméri zsvéjo. Za geszlo je vödao ete lepou donécsi govor: „Mér Krisztusov vuvladársztvi Krisztusovom.

Ali, gde je tak vladársztvo Krisztusovo? „Moje králevszto je nej z etoga szveja!“ Tak velí Jezus. Rim pa imitáliva

vszej králov goszpouda goszpodsztvo Pouleg rimszke cérkvi je vladársztvo Krisztusovo pápe vladársztvo. Pouleg Krisztusa csísztoza nakanejnja i toploga szrdca lüdi obcsinsztvo. Ali pítam: jeli je csísztoza nakanejnja on cslovek, steri drúge za volo nyihove evangélsmszke vere oszoudi? Jeli je toploga szrdca on cslovek, steri szkvarjúje Krisztusove práve vernike szamo zató, ár neküstüjejo nyegovoga plácsa?

I gde je mér Krisztusov? Pri lüdi, steri z lübéznosztjov zsvéjo. Ali jeli je lübézen tou, stera evangéliuma vernike za jeretnike kricsí vö? Jeli je lübébezen tou, stera prepovedáva notrisztoupiti escse vu cérkev drúgi vernikov? Jeli mér szejá on, steri zprimárjanyem reverzálisov posztávla sztávke med lüdi, steri sze vküpepridrúzsiti zselejo?

Z recsjouv páli szamo gücsanye. Ah „králevszto Bozse pa nesztóji vu gücsi!“

Jurko nadzornik, solszki inspektor tüdi v pokoj sztoupi i odhája odnász. Zsnyim eden típicsni osztrászki Beamter odhája z poula vucsevnoszt. Zsalosztno vadlújemo, ka je eti v Sloveni-i escse nej minoula szploj vö, pokojne Austrie odürna násztava — zsvé i cveté ona escse vu nyéni Beamteraj, steri szo neszpodobni sze oblejcsti v szlovensztva razimetejsó národno oblejko i taniháti nyé indásnyi düh. Té Beamtere je nikák zavadno pizsao dolí, ka szamo vszágdár na te visise, obri szébe bodoucse glédajo, nyih opominanyi i voli szlüzsjó, te niscse i kre sztrani bodoucse viditi szo pa szlejpi. Na odhájaoucsegá nadzornika sze vsza tá jáko glíhájó.

On je vszigdár szamo te visise glédao i nej je vido v kak zsalosztno sztávo je prisla vucsevnoszt. Nej je vido, ka vövucseni vrli vucsitelje brezi szlüzsbé jesztejo i za drúgo delo sze morejo szkrbeti i tecsasz vu soláj v vecsmejsztaj — táksi namesztniki, escse deácke vcsíjo, steri od paedagogie dunsta nemajo i vucsitelszke diplome nigdár nedo meli. Tej razsürjávjó kultoró!? Ka kak, od toga je nájbole nevjrejdno gücsati. Jesztejo solé, vu steri je vucsenikov 60—70%-tov bukno. Mi postüjemo vucsitéle i profeszorov réd, gda oní szvoje tesko pozványe szpunávájó. Neprávimó, ka bi tü previlika

szigurnoszt, ali nepravicsnoszt ládala vu kalkulusa dávanyi. Oh nej! Mi szamo tou scsěmo konstaterati, ka nase decě 70 percentov zaman hodi v soulo i roditelov nájvéksi tál zaman trosi na deco szvojo. Tak lejta odtecsějo, deca gori zrasztějo, brezi vsze zevcsenoszti. Roditelje morejo v cąglošzť, v dvojnoszt szpádněti za volo decě prísěsztnoga sorsa i zátó, kí je mogoucsi, je odszkocsiti dá v tákse solě, v steri pri vcsenyej nezaosztěnejo — — — ti drůgi pa fatálisno csákajo, ka má z toga bidti?

Znáno je, ka szo prejmurszka deca i náimre goricski vszigdár znameniti bíli vu gorijemányi i osztre pámeti. Vej je z éte mále krajine teliko odlicsni lůdi szhájalo, ka szmo z isztinom lehko gizardávi na nyě.

Sopronszkoga gymnáziuma láni preminoucsi direktor Gombóc Miklós sze je v Poláci naroudo. Theologie odlicsni i velikoga přestímánya direktor, Pozvěk Sándor je Dolnyi Szlávecsa szin bio. Nase vendszlovenszke vucsěnikě je vszákša soula lůbila i predtém sze je narejteci pripetilo, kaj bi zsnyih steri bukno. Ka bi melo toga zrok bidti, ka zdaj nasa deca vu tak veľkoj meri bukne, ali szo pa zdaj ednouk zgůbili szvoj koreni fatěnom? Jasz tak mįszlim, ka nam je na tou nej zsmetno odgovora dati, tě odgovor vszáki zná dati, li on, kí bi tou nájbole mogao viditi i znati, Jurko nadzornik je nej znao, nej vído — zátó sze tůdi nemamo doszta szůzsiti za nyega odhajanya volo.

Sl. Narod píse pod titulosom: „Verszka toleranca“ (1922. III/10.) Koncem februárja je bil pogřeb v Novem mestu gospe N. Turšičeve. Pokopal jo je evangelijski pastor iz Ljubljane in imel nemski i slovenski nagrobni govor. Ne bilo bi to nič posebnoga, ako bi ta gospa ne bila slučajno žena tajnika klerikalne „Ljudske posojilnice“. Ker je bila gospa soproga uradnika klerikalnega zavoda, je novomesztki pleb. prost dovolil, da se jo pokoplje na blagoslovljeno zemljo, a kanoniki so se temu uprli. Pokopali so jo nato v kotičku, določenem za samomorilce. Ovo, taksa je r. katolicsanszka bratinszka lůbėzen v prakszi!

Vszaka evangelicsanszka familija naj cstě i podpěra Düsevni liszt!

Krónika.

V-szobotske evang. gmajne krili sze je v-1922. tom leti naroudilo 60 dűs, 37 pojbov, 23 deklin; mrlou je 58 dűs, 26 moskoga, 32 zszenszkoga szpoula. Vu histvo je sztoupilo 14 párov. Pri konfirmácii je bilou 49 decě.

Z-szamovolni áldovov je notriprislo 1922. leta v-pűconszkoj fari od 454 daritelov 35,191.74 K. gotovi penez; 148 falátov szvejcs na oltár, 408 falátov szvejcs v poszvetsnyekě; 3 pűslov korin. na oltár — neszpominajoucs sze z one obilne přecímbe, z sterov szo devojke nouve zvoně, znótresnyoszt cěrkvi i presztor pred cěrkvjov osznájzsile, gda szo zvonorje domou szprávlěni, doticsno goriposzvetseni. Věksi dariteli szo szleděcsi: G. Vogler Károly lásztnik pűconszki ciglěnic szo 5000 falátov cigla darůvali k-zidanyi nouvoga farofa; z Budapesta Kolossa Viktor 3000 m. K., Skřilecz Ferenc 2000 m. K., Konfirmandusje 1163 K.; vdov. Rehn Adama 1000 K., vdov. Rituper Sándora 700 K.; po 400 K. szo darůvali: Benkó József i Szecskó Ivan z M. Sobote; Titan József z Csernelavec; Horváth Mátyás z Dolnye Lendave; Bácz Rudolf, Kűhár János, Bánfi János, Drvarits János, Kűhár Ferenc J.; 339 K. Horváth István; po 300 K. Familija Janzsova; Grábar Stevan, Kűhár Lajos, Zrinszki Stevan z Morávec 260 K. Fartely József z Tesanovec; po 200 K. Rehn János z Tisine, Familija Vlaj Mihályja z Csernelavec, Sbüll Ferenc z Rankovec, Familia Rituper, vdov. Kolossa J., Mikola Lajos z Bodonec; Siftár Árpád, Sável Sándor.

Zsalivanya glászi. Globoko táljemánye je napravila prerána szmrt **Koudila Jánosa**, pecsarovszkoga krcsmára i kmeta, steri je januára 25., sztaroszti szvoje 58. leti vőpremíno. Pokojnoga, kí je delaven, szkrben pobozen cslovek bio, tivárisica, dvá sziná, csí i velika rodbina zsalůje. Pět párov konyěv ga je pelalo do cintora. — Januára 28. je zápro na szmrten szen szvoje ocsí **Krancsics Ivan** v Brezovci. Szamo 30 lejt je zsívo. Mláda vdovica, gingavo dejtece, dreszělna mati, stera je vsze szvojo deco pokopati mogla i dvá sogora, tůdi vdovca v Ameriki, ga zsalůjejo. — Tezsko prizadeta je rodbina **Vezérova** v Martjanci. Mrouji je szincsek Géza v gingavoj sztaroszti 6 meszėcov. Prídi k vszem zsalůvajoucsim trousta angyel, prineszi mér oranyenim szrdcam, da szí pocsínějo vu Bozsem zrendelűvanyi!

Pánovszki zvon tecsasz, ka sze prejk dá szvojemi pozványi, de cejlo, ali zsalosztno — historijo meo. Z velikodúsnov pomocsjov szvoji Amerikanszki priátelov szo szí pánovcsarje nouvi, 107 kg. zmécse zvon szpravili. Zse blúzi pol leta ga domá májo, ali nemrejo ga pa v obcsinszki törem kancsovszki polozsiti, ár nyim tou kancsovsarje i kúkecsarje ne dopüsztiyo. Kelko tanácsivanya, potí, sztroskov szo zse meli pouleg toga zvoná i kelko do escse meli doticsni vcsarje, dokecs sze zvon na zrendelüvanno nyegovo meszto polozsi! Kelko nyefke, szváje, graje májo oni, steri neecsejo znati od toga, ka csi edna kotriga radoszt má, vu nyi bi tou tüdi moglo radoszt goribüditi, ne pa nenavidnoszt. Ah tí máli zvon, bár bi kem prve mogao zse notricinkati vu düsnovejszt lüdém i búdo bi nyé na mér, potrplivoszt, vküprazmenye, na ono lübézen, stera sze ne nadüva nej je nevoscseña, ne iscse szvoja, nego vsza trpi!

Nouva evang. cérkev v Rimi. Nov. 6. je bila goriposzvetsena v Rimi nouva nemska ev. cérkev. Szvétesnyo predgo szo meli Dr. Rendtorff, predsednik Gusztáv Adolf drúzstva i teologiski profeszor na Leipzigszkom vszeucsiliscsi. Nazoucsi szo bíli zasztopniki Nemske, Svédské, Svicarszke, Dánszke, Hollandianszke, Finszke diplomácie i poszelniki Talianszki oblászt.

Lutheranszki szvejtakongreszus je v Eisenach na 1923. aug. 20. vküppozváni, Na té veliki gyülejs szo pozvali Dr. Larsen vu iméni Amerikanszkoga „National Lutheran Council“ i Dr. Ihmels vu iméni nemskeorszacske »Allg. Ev. Luth. konferenc« z nase drzséle Wagner G. Adolf glávnoga sinyora v Bácski tüdi.

Vu 550 jezika dáva zse vő Szvétopíszmo Brittisko i zvünszkidrzsél Bibliedrúzstvo, 1913. leta je escse szamo vu 450 jezika dávalo vő. Vszej lüdi $\frac{2}{3}$ (blúzi 1000 milio) dnesz dén zse Biblio po szvojem materszkom jeziki lejko csté. Szvétopíszmo, Rejcs Bozsa je nájvéksa dobróta, stero je herbao szvejt grejsni. Gda je 1522. leta Dr. Luther Márton Nouvi Zákon na nemszi jezik preobrnó i v 3000 ekszemplári vő dao zostampati, vu dvőma mejezecom je zse szfalüo, bár je nyega cejna za tiszti cajt prevelika bila, 1 i pol goldinar je trbelo dati za 1 Nouvi Zákon (telko je kostao tisztoza cajta i kony tüdi). Ne dobí sze pa zse vecs lejt Nouvi Zákon po nasem jeziki. Goripozovémo pazko nasi církevní voditelov, naj glédajo za tou, da sze Nouvi zákon znouvics vőzostampa po nasem jeziki,

da ne bodo trpeli zmenkanye v tom táli escse duzse nasi verníci.

Szrecsna gmajna. Sekkendorf László barun szo evang. gmajni vu Miskolci 1040 plúgov zemlé darüvali. — Dobrocsinejnye szamou szebé hváli.

Cajta znamejnye. Vu Tanne im Harz ime-novanoj gmajni (Nemskierszág) tamosnyi evang. dühovnik tjédna stiri prve dní kak delavec vu kombergssom vapnenom obráti dela, ár kak dühovnik koma $\frac{1}{5}$ tao dobí onoga, ka kak delavec szlúzi.

Poszvetsüvanye drúzstvene hizse. V Leipzigi szo devojke, stere Biblisko drúzstvo májo, impozantno palacso na trí stoke doubile. Tou drúzstveno hizso je poszveto gori nejdávno Dr. Ihmels soxonszki drzséni püspek, bívsi teologiski profeszor i predikator v leipzigszkoj církví vszeucsiliscsa. Palacso je szpolójna ksenki eden prestímani pobozen zakonszki pár darüvao na te szvétí cio. Drúgo polovico szo pa szamé té bibliszke devojke plácsale doj z csüdnov, szvojo moucs preobládajoucsov gotovnosztjóv do áldovov. Gori szo áldüvale szvoje prsztanke, ringline, naramnice, drúge szlúza szvojega $\frac{1}{10}$ tao. I nemogoucse — je mogoucse grátalo.

Amerikanszki „National Luth. Council“ je za volo olejsanya szkrbi Dr. Morehead profeszora vu Europszko delo escse ednoga poszeIníka posztavo vu oszebi Dr. Benze Tódora. Dr. Benze je na eto zimou na vodjenje rusziske pomoucsi v Moszkvo odpotüvao, odkec na leto vu Szrejnyo Europo pride.

Veliki ogeny v Maribori. Szkladiscse juzsne zseleznice za olje pogorelo. Skoda znasa 4 milijone dinarjev.

Velikanszki deficit Nemcsije. Za tekocse leto de mela Nemcsija 3500 milijard vődávanya, ali dohodkov de szamo 2000 milijard, tak sze kázse deficita 1500 milijard.

Rukivanye rekrutov, ki szo bíli potrjeni lanszko leto, bode po szkupinaj od konca februarja do konca maja. — Za novince, kí bodo potrjeni pri letosnyi szprotolesnyi nabori, je dolocsen vpoklic na jeszen v meszeci novembri.

Velika katasztrofa v bajci. V Gornyi Szileziji sze je pripetila v bajci mocsna eksplozija; zaszipano je i zsítek szvoj zgübito blúzi 150 bajcarov.

Velika povoden v Budapesti. Donava je poplavila 500 ház. Voda je vdrla v 1200 prodajalen, kje je pokvarila vsze blágo. Do 10,000 oszeb je brez sztrehe.

Trnye i rouzse vu zsítka. Tisztí dén, gda szem z Krízsevec nazáj doubó Düsevnoga Lisztá z 1. numere 20, z 2. numere 23 falátov z glászom, ka potom toga naj tá szamo 3 ekszempláre posílamo, mi je szrdce zsmetno grátalo nad etaksov prevelikov mlácsnosztjov, nemáratnosztjov Krízsavszke gmaïne voditelov, ár krivíca v náivéksem táli pri tej more biddi. Zakaj vzemejo vu lejpom racsúni nase stampe v Petrovszkoj-, Szlávecskoï gmajni, v sterivi szo lüdje vu iszti szlabi vérsztveni razmeraj, kak v Krízsevcí?! Ali jeli netouzsí Krízsavcsare, ka v D. Lendavszkoï nasoj fari, stera lehko ne csté vecs szlovenszki kotrig, kak 60, edno 6-krát jelko nasi stampov odíde, kak v toj 6000 kotrig racsúnajoucsoj Krízsevszkoï gmajni?! Ali nihájmo trnye, vej szamo med nyim jesztejo rouzse! Iszti dén szem rouzse tüdi doubó. Kak dobro szo mi szpadnole D. L. nazáj poszláne numere z Salamonec sze je glászo eden nouvi naprejplacsnik za D. L., meo szem ga nyemi dati. Z Lesane Kocsar Stevan sze z-szledécsimi recsmi obrno za D. L., meo szem ga nyemi poszlati »... proszimo Düsevni liszt, kateroga szmo szlísali i csteli i nász je razveszelio, ka szmo tak dalecs lejpe glásze od nasi lüteranszki bratov i fár zaszlísali mí, kateri szmo eti na ete kraj Müre, kaj szo nász odtrgnoli od nasega pasztéra goszp. H. Goschenhafer dühovnika v Radkersburgi. Ali mí, ki szmo v etoj okroglini luteráni idemo naprej i drzsímo gizdávo naso vero i Boug je znami... « — Z Pertocsa Kozicz János je 2. na nas jezik preobrnyenivi poszlao za D. Liszt. Z Amerike z Bruswicka szem doubó píszmo od Bedök Márie (v Szebeborci rodjena), v sterom mi naznánja, ka do nyé 40 kalendarijov nasi tamosnyi verníki v krátkom z velikov radosztjov razneszli. Tou szo moje rouzse med zrnyom. Té rouzse szem iszti dén doubó i z-tejmi bom sze hválo.

V Nemcsíji je versztínszka bívoszt odelna do dva teskejsa. Marka vedno menye valá i je na poti szovjetszkim rubelom, z-tem cejne raztéjo. Lüdje sze zse gláda bojíjo natelko, ka vu sztráhi szí nikáki zsítek szkonsávajo.

Ausztríjszke valute. Csi dobí cslovek v rouke Ausztríjszke csaszopísze, sze nyemi zatemni pred očsmi szami milíjonov, Tak cstémo, da je bio níksi kmet okoli Grádca za volo gosztiínikega presztopa obszojen na 10 milíjonov kron; mensa vila za edno drzsíno pri Grádcí valá szamo 150 milíjonov; 2 1/2 plüga zemlé sze odá za malenkosztno sumo: 32 milíjonov.

Lazanszka konferenca, na steroj sze je antanta blüzi 2 mejszeca pogájala z Törki, je razísla brez vszákoga rezultáta. Má biddi, ka do Törki zdaj nadaljávali bojno okouli Konstantinápolya.

Krízsevszka fara. V-szledjem gyülejsi je z-ednim glászom szkoñcsano, ka de sze v-etom szprotolajtí farov dao renovérati i tüdi nouvi rust sze posztávi gor na nyega. Lejsz za tou fara v natúri dá, za drügi materiál i mestrom de pa blüzi 120.000 korón mogla vöpláscati. — Prísztojvína v »Zláte kníge« je z-50 korón na 50 dinárov gorpodígnýena. — Na meszto rekvíreránoga, 4 q zsmécsé fárnoga zvoná je Krízsevszka obcsína száma scsela nouvi zvon nazájküpiti gledoucs na tou, ka zvünszke obcsíne szo szí zse ali szpravile, ali szí tüdi zdaj szprávlajo nazáj szvoje zvoné. I ka sze zgoudílo? Zvünszki obcsín zavüpníki szo na ponüdbó Krízsevszke obcsíne tákse sztáliscse vzéli, kaksega bí lejko ní vednoj drügoj fari nej najsíli. Pravíli szo, ka je njím na zemli církevní zákonov nej szamo szlobodno, nego dúzsnoszt z-glíhním tálom nosziti sztroske za fární zvon i nedopüsztíjo, ka bí Krízsavcsarje szami kúpíli nazáj fární zvon; tak je sztroske za fární zvon tüdi cejla gmaïne na szébe vzéla. (Sztanovito leipo znamejnye vküprazmenýa i dúzsnoszt znánosztí! I tej lüdje bí nej meli nasega Lisztá, csi bí sze sto zsnyím k-nyím prídružso, kak Filip Csrkavcov kralíce k-amurníki?! Apost. Dj. 8, 30, 31. Red.)

Dr Czipott Zoltán. Vzéli szmo túzsén glász, ka je Dr. Czipott Zoltán vrács nej dávnó, sztarosztí szvoje 64. leti, premíno. Z práve Áronszke famílije — (dedek, ocsa, tríje sogorje, brat, szesztránc szo dühovnísko pozványe meli i ztála májo) — 1859. leta szledjen dén je v píconszkom farofi zavído szvetloszt zsítka. Trpécsemi cslovecsansztví je aldüvao szvoj zsítek. Velíke, uníverzálne znánosztí, csíszte jákosztí, plemeníte düse, lejpoga zrászá cslovek je bio. Náivéksi tao szvojege zsítka pozványa je v Szobotí szkonsao. Okrajní-, spítální- i vármegyövészki csasztní glávni vrácsje bio. Vu církevní dugovánýaj je z-velíkím kebzüvanjem tál jemao Bodonszke fare ínspektorsztvo i nase prvejse sínýoríje rázlocsne csésztí je noszo. V Bodonszko církev je krsztní kamen na szvoj szpoumenek küpo. Velíka famílija ga zsálüje. Bojdi prínasz blagoszlovlení nyegov szpoumenek!

Bolgárszko národno gledaliscse (színház) je pogorelo. Materijalna škoda je celou velikanszka. Bilé szta dvej oszobi mrtví i 15 tezske ranjeni.

Püconszka fara má za eden hram zadoszta oken na odajo. Okna z-rámami, z polkami, z-glazsojnami, pofárbana i okována, z-relovoga leszá, szo escse szplój vdobroj bivoszti. Naszkori bode nouvoga faroia podivanye vódávano, na stero goripozovémo pazko sztolarov I

Stampa-nedela, je bila II. adventszka i stampa tjeden nyéni tjeden v cejlom Nemskom-országi. Obilni dári na nemske evang. stampe i nouvi naprejplacsilnikov velika vnozšina zagvúsáva verszki csaszopiszov bivoszt escse med vezdásnyimi tezskeimi razmerami. Nasi nemski bratovje znájo, ka znamenúje dober stamp, prerazmijo moucs pera. Lejko bi sze mi i vtom táli vsčili od nyih, dokecs je nej prekeszno.

V Bodonszkoj fari je na prekmuszko ev. podporno drústvo naszledüvajocsi áldov v-küp dáni:

I. Pri podpornoj bozsoj szlüzsbi:	
pri cerkevni dveraj doli dáni áldov	1236
	1236 *)
II. Solszja deca je áldüvala:	
v Bodonszkoj soli I—III. razredi	123
» » IV—VI. »	170
v Sztrükovszkoj soli I—VI »	120
	413

III. Po vesznicaj:

Motovilszki gmajnarje	249
Sztrükovszka veska gassa	400**)
Bodonszki gmajnarje	1291
Zenkovszki »	711
Beznoyszki »	532
Szakovszki »	712
Radovszki »	200
Vadarszki »	1253
Kruplivniczski »	208
Poznanoszki »	349
	5905

vsze vküper 7554

*) i 16 vogrszki kron.

Bodonci, 11 febr. 1923.

Siftár Károly,
ev. dühovnik.
BácZ Sándor,
blagajnik.

(** Podpornoga drústva grüntni vorcani lejtno dárov pobéranye i po hizsaj vszpreszpisújejo! Zsalosztno mislejnye obüdi gori vu nami, ka gda Bodonszke fare vsze obcsine prevecs lepou darü-jejo szvojim vere bratom na pomoucs, té najboga-tejse obcsine verniki na podporni cil z-laszitvne zsebke niti filejra nedájo. Red.)

Csüli szmo, ka szo szi Sztrükovcsarje zren-delüvali zse drügi zvon tüdi. Tou je vszegavejcs lejpo delo, ali k-tem bole je pa hüdo, ka sze escse itak nazájdrcsijo z-placsilom na Bodonszke fárne zvoné! Vecs kak 1/4 milio korun vküp má gmajna na zvoné, vszi szo z-gotovnosztjov szpuniti szvojo düzsnoszt, szamo Sztrükovcsarje nej! V-küper dána suma od dna do dna gibi szvojo valutno vrejdnoszt. Jeli ne csütijo v szvojoj düsno-vejszti Sztrükovcsarje, ka za vsze, skode, sterc szo doszegamao dojsle, ali má bidti pótom toga doszégnejo faro na zvonszke pejnecze gledoucs, szo oni — i tüdi bodejo podgovorni?! Ne csütijo tozsbo lászne düsnevejszti? Kelko plemenitejse szo csinile Krízsevszke fare, zvünszke obcsine, sterc szo niti nej scsele csüti od toga, ka bi one tüdi v-isztoj meri nej kcójplácsale k-fárnomi zvoni, kak domácsa obcsina! Goripozovémo fare i sinyorije nase, gda zse ednouk toj renitenciji konec naprávil! Ali — Ali! (Red.)

Szamóvolni dári na goridrzsánye i razzsirjávanje „Düsevnoga Liszta“: Junkuncz Sándor inspektor nase sinyorije z M. Szobote 250 Din., Kühár Stevan gostilnicar i poszesztnik z Markisavec 200 Din., Polgár Sándor vucsitel z Vucse-gomile 40 Din., Bánfi József presbiter z Moscsanec 8 Din., Krányecz Sándor z Krnec 5 D., po 2—2 Din. z Santavec z Stevan z Pecserovec, Szecsko Stevan, Mericza János, Zsibrik Stevan, Zorko Stevan, Vratarics Miklós, Skrilecz Ferenc, Friskits József, Vljaj Miklós, Podleszek István, Vljaj Ferenc z Predanovec; Szever Ferenc z Puconec, Siftár Ferenc Novák z Gorice, Kühár Ferenc Benczák z Puconec. Szrdcsna hvála vszem!

Vzemi, cstí i daj dale „Dü-sevni liszt“!